

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget (2. samling)
(Alm. del - bilag 285)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

SAU, Alm. del - bilag 141 (Løbenr. 3892)
PØU, Alm. del - bilag 23 (Løbenr. 4689)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	1. februar 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 8. februar - dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. februar 2002 – vedlægges Finansministeriets notat over de punkter der forventes optaget på dagsordenen.

Aktuelt notat vedrørende forelæggelserne af Rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. februar 2002 i Folketingets Europaudvalg den 8. februar 2002

Hermed vedlægges følgende aktuelle notater til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg:

- Forberedelse af Det Europæiske Råd i Barcelona
- Kommissionens rapport om de europæiske produkt- og kapitalmarkeder (Cardiff-rapport)
(s. 1-4)
- Evt. Rapport vedr. erhvervsfrekvens og aktiv aldring
(s. 5-9)
- Orienterende debat om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer
(s. 10-11)
- Implementering af stabilitets- og vækstpakten – Opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer for Tyskland, Frankrig, Italien, Storbritannien, Spanien Portugal, Grækenland og Irland.
(s. 12-29)
- Evt. Overgangen til eurosedler og euromønter
(s. 30)
- Udgået: Kommissionen rapport over svar på globaliseringens udfordringer
- Indirekte skatter – moms på e-handel
(s. 31-34)

- EU's egne indtægter

(s. 35-36)

Aktuelt notat vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 12. februar 2002.

Dagsordenspunkt: Forberedelse af DER i BARCELONA – Rapport fra Kommissionen om produkt- og kapitalmarkederne.

Baggrund:

Medlemslandene og Kommissionen har siden december 1998 udarbejdet årlige rapporter omhandlende reformer af produkt- og kapitalmarkederne. Disse rapporter omtales også som Cardiff-rapporter.

Rapporterne beskriver udviklingen i det indre marked og peger på områder hvor fællesmarkedet endnu ikke er integreret i ønskværdig grad eller hvor reguleringen af pågældende marked trænger til ændringer.

Kommissionens samlede rapport på baggrund af landerapporterne indgår som et vigtigt baggrundsmateriale for strukturpolitiske afsnit i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer i EU.

Dette års rapport tager udgangspunkt i målene som defineret i rådskonklusionerne fra DER i Lissabon og Stockholm 2001.

På ECOFIN den 12. februar 2002 ventes en drøftelse af Kommissionens rapport om produkt- og kapitalmarkederne samt hovedkonklusionerne fra EPC's landeeksaminationsrunde, der netop er afsluttet.

Indhold

Indledningsvis peger Kommissionen på, at en række begivenheder har betydet, at behovet for at fortsætte arbejdet med de strukturelle reformer ikke er blevet formindsket.

Først og fremmest har afmatningen i den europæiske økonomi understreget vigtigheden i, at man fra politisk side fortsætter de tiltrængte reformer. Det er under den nuværende situation vigtigt, at tilliden til det europæiske marked ikke svækkes yderligere. Fortsatte reformer kan således spille en vigtig rolle i forsøget på at bringe tillid til markedet og i særdeleshed til de enkelte sektormarkeder.

Integrerede produktmarkeder er en vigtig forudsætning for effektiv konkurrence og gør derudover den samlede europæiske økonomi mere modstandsdygtig overfor eksterne stød. Og det er netop på dette område, at Kommissionen vurderer at de største potentielle gevinster ligger.

En af de bedste indikatorer på markedsintegration er graden af priskonvergens. Rapporten peger på, at konvergens på detailområdet synes at aftage i hastighed, hvilket er uensigtsmæssigt, da der stadig er store prisforskelle på f.eks. fødevarer. Da der ikke er systematiske prisafvigelser mellem landene tyder det på, at det er økonomiske faktorer, og ikke landespecifikke faktorer, der gør sig gældende. Med andre ord er det sektorspecifikke faktorer som er bestemmende for konkurrencen og prisdannelsen på et marked, hvilket igen understreger behovet for at fortsætte de økonomiske reformer, der kan fremme konkurrencen.

Hvad angår de finansielle markeder er der stadig et stykke vej til et fuldt integreret marked, men med handlingsplanen for de finansielle markeder (FSAP) og handlingsplanen for risikovillig kapital (RCAP) har man som ambition at sætte en milepæl i den finansielle integration i EU. På det finansielle detailområde ventes det, at ovenstående initiativer sammen med introduktionen af euroen vil fremme integrationen og konkurrencen.

Hvad angår direkte udenlandske investeringer stiller Kommissionen sig tilfreds med væksten på dette område og vurderer at det har haft en meget stor positiv virkning på økonomierne, om end der er store lande-forskelle i størrelsen på investeringerne.

Kommissionen påpeger derudover, at der stadig er tekniske barrierer, der hæmmer den indbyrdes handel, og at man bør intensivere indsatsen på dette område. Der er dog håb om, at nylig standardisering indenfor f.eks. bygge-sektoren vil forbedre konkurrencen.

I rapporten peger Kommissionen også på behovet for at fortsætte indsatsen for iværksættere; en indsats som er nødvendig for at nå målene som fastlagt i Lissabon sidste år.

Det Europæiske Råd i Göteborg udvidede mængden af langsigtede mål som fastsat på rådsmødet i Lissabon til også at omfatte bæredygtig udvikling, således at en ny dimension blev koblet på reformarbejdet. Dette har resulteret i udviklingen af en række indikatorer, der dels viser, hvordan et selvreguleret marked håndterer miljømæssige spørgsmål og dels viser, hvordan den økonomiske politik inddrager miljøspørgsmål. I rapporten konkluderes, det at de europæiske virksomheder og markeder forbedrer sig på miljødimensionen, men at offentlig intervention stadig er nødvendig. Kommissionen støtter en række velkendte tiltag på miljøområdet, f.eks. handel med emissionstilladelser eller lign. markedsinstrumenter, der vil bidrage til en bæredygtig udvikling.

Det blev i konklusionerne fra det Europæiske Råd i Nice foreslået at man fra Kommissionens side udarbejder en tværgående evaluering af netværksindustrierne. Denne nye evaluering er blevet udgivet som bilag til rapporten. Her fremhæves de fremskridt som reformerne, først og fremmest liberaliseringerne, har medført på de enkelte markeder, samtidigt med at man holder fremtidige tiltag for øje.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten har ikke umiddelbart statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapporten er en del af EU's langsigtede strategi for at sikre en vedvarende vækst og flere og bedre jobs jf. Lissabon-strategien. Strukturelle reformer indgår som et vigtigt element i indsatsen for at sikre velfungerende markeder og indgår som et af elementerne i forbindelse med den årlige udarbejdelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, der er det centrale instrument for samordning og koordination af den økonomiske politik inden for rammerne af traktaten er medlemslandenes eget ansvar.

Forelæggelse af Folketingets Europaudvalg

Rapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

29. januar 2002

4 kt. EKH

Aktuelt notat vedr. ECOFIN-rådsmødet den 12. februar 2002

Dagsordenpunkt: Rapport om erhvervsfrekvens og aktiv aldring

Baggrund

I forbindelse med Det Europæiske Råds møde i Stockholm blev Rådet og Kommissionen opfordret til, som forberedelse til 'the Spring European Council' i 2002, at redegøre for hvordan beskæftigelsesfrekvenserne kan øges og hvordan man kan fremme en aktiv aldring. Rapporten om arbejdsmarkedsdeltagelse og en aktiv aldring er et svar på denne forespørgsel.

Indhold

Rapporten fokuserer på nødvendigheden af at udvide arbejdsstyrken set i lyset af den demografiske udvikling med relativt flere ældre og relativt færre yngre i Europa.

De europæiske rådsmøder i Lissabon og Stockholm satte meget ambitiøse målsætninger for at øge beskæftigelsesfrekvenserne frem mod 2010. Højere beskæftigelsesfrekvenser er nødvendige for at nå målsætningerne om en holdbar vækst, social sammenhængskraft og holdbare offentlige finanser i de europæiske økonomier.

Med den seneste nedgang i de internationale konjunkturer er der risiko for at de nødvendige reformer, der skal sikre Lissabon og Stockholm beskæftigelsesmålsætningerne, bliver sinket. Det pointeres, at kortfristede konjunkturhensyn ikke må stå i vejen for de mellem- og langfristede målsætninger om at styrke arbejdsmarkedsdeltagelsen.

Endvidere påpeger rapporten, at en aktiv aldring derudover vil kunne give et væsentligt bidrag til opfyldelsen af den overordnede EU-målsætning – som er angivet i artikel 2 i EU-traktaten - at øge folks velvære. Derfor prøver rapporten at klargøre, hvorledes der bør prioriteres for at opnå en mere aktiv aldring.

Rapporten redegør detaljeret for hvorledes arbejdsmarkedsdeltagelsen har ændret sig over de seneste 30 år. I denne periode er erhvervsdeltagelsen for kvinder mellem 25 og 60 år steget markant, mens mændenes erhvervsdeltagelse i alle aldersgrupper er faldet. Den samlede erhvervsdeltagelse er imidlertid steget fra knap 66 pct. i midten af 80'erne til 69 pct. i 2000. Dette dækker dog over markante forskelle for forskellige aldersgrupper, lande, reg og køn. Endvidere påpeges det, at erhvervsdeltagelsen for personer mellem 50 og 65 år er faldet stort set over hele perioden.

Et meget betydeligt antal personer bliver nødt at indtræde eller blive længere på arbejdsmarkedet for at opfylde Lissabon beskæftigelsesmålsætningerne. I EU som helhed er der et væsentligt uudnyttet potentiale til at øge beskæftigelsen. I rapporten refereres til undersøgelser, som viser, at omkring 1/6 af de omkring 77 millioner personer, der står uden for arbejdsstyrken, gerne vil i arbejde. Desuden har omtrent halvdelen af både kvinder og mænd, der i dag står uden for arbejdsstyrken, planer om at indtræde på arbejdsmarkedet inden for de næste fem år.

Rapporten identificerer de væsentligste årsager til at stå uden for arbejdsmarkedet:

1. Hensyn til sig selv og familien (20 pct.)

1. Sygdom eller handicap (9 pct.)

1. Uddannelse og efteruddannelse (27 pct.)

1. Førtidig pension (16 pct.)

Årsagerne afhænger stærkt af køn og alder.

Ligeledes identificeres de afgørende faktorer, der får personer til at vælge at indtræde på arbejdsmarkedet:

1. Et tilstrækkeligt udbud af jobs i et givent område. Kvaliteten af de udbudte jobs – herunder lønforhold, fleksibilitet i arbejdstiden og arbejdsmiljø – skal også være passende.

1. En tilstrækkelig balance mellem arbejdsindkomst og alternativ indkomst fra det sociale offentlige system

1. Høje uddannelses- og kompetenceniveauer øger i en vis grad mulighederne for at indtræde på arbejdsmarkedet og omstillingsevnen til ny teknologi og økonomiske strukturer.

1. Effektiv trafikal infrastruktur og tilstrækkelige pasningsmuligheder er i mange tilfælde nødvendigt for at skabe en permanent tilknytning til arbejdsmarkedet.

De fire årsager er på ingen måde uafhængige, men bør ansues i en sammenhæng.

Rapporten påpeger, at initiativer til at styrke beskæftigelsesfrekvenserne bør tage udgangspunkt i overstående faktorer og bør i videst muligt omfang afspejle den gensidige sammenhæng mellem faktorerne. Det er således væsentligt, at den samlede indsats fokuserer på en øget arbejdsmarkedsdeltagelse over hele livstiden. Målsætningerne for initiativerne bør være:

1. At sikre, at nuværende og fremtidige generationer vil forblive aktive på arbejdsmarkedet, når de bliver ældre.
1. At inddrage en væsentlig del af de personer, der i dag står uden for arbejdsmarkedet, på varig basis på arbejdsmarkedet.
1. At fastholde beskæftigelsesfrekvenserne for de ældre.

De eksisterende Employment Guidelines og Broad Economic Policy Guidelines indeholder en række initiativer der skal fremme disse målsætninger. Rapporten påpeger imidlertid, at disse initiativer ikke indgår i en nødvendig sammenhængende strategi for at opnå beskæftigelsesmålsætningerne i en række medlemslande.

Endvidere opfordrer Rådet og Kommissionen de enkelte medlemsstater til at definere nationale beskæftigelsesmål, der kan transformere Lissabon målsætningerne over i konkrete handlingsplaner og definere den nødvendige strategi til at øge beskæftigelsesfrekvenserne i overensstemmelse med målsætningerne.

På baggrund af analyserne anbefaler rapporten medlemsstaterne til en prioriteret indsats på følgende områder.

1. *En fælles indsats fra regering og arbejdsmarkedets parter til at fastholde personer længere på arbejdsmarkedet.*
Indsatsen bør fokusere på:

0. øget adgang til virksomhedsbaseret efteruddannelse for at opkvalificere særligt ufaglært arbejdskraft.
1. måder at forbedre organisations- og arbejdsformer for at gøre det mere attraktivt at blive længere på arbejdsmarkedet.
2. ændre holdningen til at førtidig tilbagetrækning er en måde at løse problemer med omstrukturering og nedskæringer i virksomheder.

1. *Et målrettet eftersyn af skatte- og velfærdssystemerne for at øge incitamenter til at gå i arbejde.*
Indsatsen bør fokusere på:

0. Øgede incitamenter – både for virksomheder og for den enkelte - til at undgå førtidig tilbagetrækning særligt i forbindelse med nedskæringer eller omstruktureringer.
1. Efterse effekterne af den førte økonomiske politik på erhvervsdeltagelse for alle befolkningsgrupper.

1. *Finde en tilgang til at reducere kønsafhængige lønforskelle og arbejdsmarkedstilgang.*
Her bør inddrages:

0. En overordnet vurdering af baggrunden for en eventuel kønsdiskrimination.
1. En vurdering af indgangsbarrierer for kvinder til arbejdsmarkedet
2. En vurdering af processer omkring jobklassificering og løndannelse i relation til at eliminere kønsdiskriminering.

1. *Fremme arbejdsmarkedsdeltagelse for personer med et pasnings- eller plejansvar*
herunder blandt andet:

0. at udbygge gode pasningsmulighederne så forældre og særligt kvinder kan få den ønskede adgang til arbejdsmarkedet
1. højne effektiviteten i sundhedssektoren og ældreplejen og styrke samspillet med socialpolitikken generelt.

1. *Reducere frafaldet fra uddannelsesinstitutionerne.*

The Employment Guidelines har opfordret medlemslandene til at tage initiativer, der skal halvere frafaldet fra ungdomsuddannelserne. Fokus bør bl.a. være på at:

0. udvikle initiativer, der kan hjælpe frafaldne skoleelever over i andre formelle eller uformelle uddannelsesformer.

1. udvikle infrastruktur og uddannelsesinstitutioner i henhold til de unges behov
2. udvikle særlige uddannelsesprogrammer tilpasset de frafaldne skoleelevers behov.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten om arbejdsmarkedsdeltagelse og aktiv aldring vurderes ikke at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapportens anbefalinger vurderes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet. Anbefalingerne på EU-niveau vedrører eksisterende initiativer og rammeprogrammer. Anbefalingerne til medlemslandene har til formål at styrke og forbedre samarbejdet om den økonomiske politik i EU, der inden for rammerne af traktaten og stabilitets- og vækstpakten er medlemslandenes eget ansvar.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg

-

30. januar 2002 **Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 8. februar 2002
vedr. ECOFIN den 12. februar 2002**

F12 SVS

Dagsordenspunkt: Orienterende debat vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer

Baggrund og indhold

Hvert år udarbejder ECOFIN de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Retningslinjerne er det helt centrale element i samordningen af den økonomiske politik i EU.

ECOFIN ventes på mødet den 12. februar 2002 at have en orienterende drøftelse vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002, på baggrund af et diskussionsoplæg som forberedes af EU's Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC). Diskussionsoplægget er endnu ikke modtaget.

Den orienterende debat vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer danner grundlaget for ECOFIN's udarbejdelse af et papir med hovedemner for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 ("key issues"), der ventes behandlet på ECOFIN den 5. marts, og derefter forelægges Det Europæiske Råd i Barcelona den 15.-16. marts 2002.

I lyset af drøftelsen på Det Europæiske Råd i Barcelona, samt bidrag fra andre rådssammensætninger, udarbejder Kommissionen et udkast til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002. Dette forslag danner baggrund for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002, som derefter behandles af EFC og ECOFIN og forelægges for Det Europæiske Råd i Sevilla den 21.-22. juni 2002.

Drøftelsen på ECOFIN den 12. februar ventes kort at omhandle den økonomiske situation, idet det ventes konstateret at den økonomiske situation endnu er usikker, samt at de kommende måneder vil give vigtig information om de økonomiske udsigter for det kommende år og dermed for udarbejdelsen af anbefalingerne i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer.

For så vidt angår de økonomisk-politiske emner ventes der en drøftelse af følgende overordnede emner:

0. behovet for fortsættelse af den finanspolitiske konsolidering, herunder behovet for fuldt ud at implementere stabilitets- og konvergensprogrammerne
1. behovet for strukturelle reformer, herunder behovet for arbejdsmarkedsreformer for at forbedre beskæftigelsen, behovet for produktmarkedsreformer med henblik på især at reformere netværksindustrierne (energi, transport mv.) samt behovet for fremskridt med hensyn til et integreret kapitalmarked i EU, herunder at sikre implementering af handlingsplanen vedr. finansielle tjenesteydelser
2. behovet for i tide at gennemføre de nødvendige initiativer for at sikre holdbarheden af de offentlige finanser i lyset af det stigende antal ældre
3. behovet for styrkelse af iværksætterkultur, bl.a. behovet for at lette administrative byrder
4. behovet for fremme af overgangen til en videnbaseret økonomi ved bl.a. styrkelse af forskning og udvikling og adgang til IT
5. behovet for at forbedre den miljømæssige bæredygtighed,
6. omfanget og detaljeringsgraden af anbefalingerne i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Den orienterende debat om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Medlemslandene skal i henhold til traktaten betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål. De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for de økonomiske politikker er det centrale instrument til den økonomisk-politiske samordning i EU, der nødvendigvis må gennemføres på fællesskabsplan.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Den orienterende debat vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Aktuelt notat vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 12. februar 2002

Dagsordenspunkt: Implementering af stabilitets- og vækstpakten – Opdateret stabilitetsprogram for Tyskland, Frankrig, Italien, Storbritannien, Spanien, Portugal, Grækenland og Irland

Baggrund

Med det formål at fremme samordningen og overvågningen af medlemslandenes økonomiske politikker og budgetter fremlægger eurolandene og landene uden for euroen henholdsvis stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer. Det sker som et led i udmøntningen af stabilitets- og vækstpakten. Stabilitets- og konvergensprogrammerne skal opdateres årligt.

Medlemslandenes programmer drøftes i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC), der afgiver en udtalelse til ECOFIN. ECOFIN afgiver på baggrund heraf en udtalelse om programmet.

På ECOFIN-rådsmødet den 12. februar 2002 behandles de opdaterede stabilitetsprogrammer for Tyskland, Frankrig, Italien, Storbritannien, Spanien, Portugal, Grækenland og Irland.

Stabilitetsprogram for Tyskland

Tyskland vurderer i sit opdaterede stabilitetsprogram fra december 2001, at underskuddet på den offentlige budgetsaldo steg fra 1,3 pct. af BNP til 2,5 pct. af BNP i 2001, og at underskuddet vil falde til 2 pct. af BNP i 2002 og 1 pct. af BNP i 2003. Det ventes, at der vil være balance på det offentlige budget fra 2004.

Tabel 1.a. Makroøkonomiske nøgletal for Tyskland

Offentlige finanser, pct. af BNP	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Offentlige indtægter	47,1	45,5	45,5	45,5	45	44
Offentlige udgifter (inkl. renter)	48,4	48	48	46,5	45,5	44,5
Rente udgifter	3,4	3	3	3	3	3
Primær offentlig budgetsaldo	2,0	1	1	2	3	3
Offentlig budgetsaldo	-1,3	-2,5	-2	-1	0	0
Offentlig gæld	60,3	60	60	59	57	55,5

Tabel 1.b. Makroøkonomiske nøgletal for Tyskland

Øvrige nøgletal	2000	2001	2002	2003	2004	2005
BNP-vækst, pct.	3,0	0,75	1,25	2,5	2,5	2,5
Inflation (BNP-deflator)	-0,4	1,5	1,5	1,6	1,6	1,6
Vækst i beskæftigelsen	1,6	0	0	0,6	0,6	0,6

Konjunkturrenset budgetsald (Kommissionen)	-1,6	-2,2	-1,3	-0,6	0,1	-0,1
1)	Afgivelser mellem dels tallet for den offentlige budgetsaldo og dels forskellen mellem tallene for offentlige indtægter og udgifter skyldes afrunding.					

Skønnet for udviklingen i det offentlige budgetunderskud er opjusteret i forhold til det opdaterede stabilitetsprogram fra oktober 2000, hvor man ventede underskud på 1,5 pct. af BNP i 2001 og 1 pct. af BNP i 2002.

Den primære årsag til den uventede store stigning i budgetunderskuddet for 2001 og opjusteringen af det forventede budgetunderskud for 2002 er afmatningen i den økonomiske aktivitet i 2001 og de forringede vækstudsigter for 2002. Den reale BNP-vækst skønnes således at være faldet fra 3,0 pct. i 2000 til 0,75 pct. i 2001 for herefter at stige igen til 1,25 pct. i 2002, hvilket er en væsentlig nedjustering af skønnet for vækstudviklingen i forhold til det sidste stabilitetsprogram.

Den markante afmatning i tysk økonomi skyldes i høj grad eksterne faktorer i form af olieprisstigningerne i 2000-2001 og konjunkturedgangen i den amerikanske økonomi fra anden halvdel af 2001, der har haft og fortsat har relativt store afsmittende negative effekter på den indenlandske efterspørgsel i Tyskland.

Vækstafmatningen forringer den offentlige budgetsaldo i 2001 og 2002 især gennem lavere offentlige indtægter fra skatter og sociale bidrag, men også gennem højere offentlige udgifter til social sikring m.v. Desuden sker der en strukturel stigning i det offentlige budgetunderskud som følge af skattereform 2000, der bl.a. indebærer gradvise skattelettelser for alle indkomstgrupper i perioden frem til 2005 og lempelser af selskabsbeskatningen.

Den offentlige gæld skønnes at være nedbragt fra 60,3 pct. af BNP i 2000 til 60 pct. af BNP i 2001 og ventes herefter at falde gradvist til 55,5 pct. af BNP i 2005.

I lyset af de usikre vækstudsigter opereres der i stabilitetsprogrammet med et mere forsigtigt alternativt scenario, hvor skønnet for væksten nedjusteres med 0,5 procentpoint i 2002 og med 0,25 procentpoint i årene fra 2003 til 2005. En sådan økonomisk udvikling ventes at indebære offentlige budgetunderskud på 2,5 i 2002, 1,5 pct. i 2003 og 1 pct. i 2004-2005 (i stedet for underskud på 2 pct. i 2002, 1 pct. i 2003 og 0 pct. i 2004-20 05).

Tyskland finanspolitiske strategi er at sikre en balance mellem hensynet til den nuværende usikre konjunktursituation og behovet for at konsolidere de offentlige finanser samt at fastholde kontrol med de offentlige udgifter for at skabe råderum til gennemførelsen af skattereform 2000.

For så vidt angår stabilitets- og vækstpagtens referenceværdi for budgetunderskuddet på 3 pct. af BNP og den mellemfristede målsætning om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud, understreges det fra tysk side dels, at det ventede budgetunderskud på 2,5 pct. af BNP i 2001 og de usikre økonomiske udsigter indebærer en lavere sikkerhedsmargin i forhold til referenceværdien på 3 pct. af BNP, som nødvendigvis medfører konsolidering gennem offentlig udgiftskontrol, og dels, at målet fortsat er at opnå balance på den offentlige budgetsaldo i 2004.

Kommissionen vurderer, at der er klar risiko for, at udviklingen i Tysklands offentlige finanser i perioden frem til og med 2005 ikke lever op til stabilitets- og vækstpagten, og herunder, at det offentlige budgetunderskud i 2002 kan komme tæt på eller op på 3 pct. af BNP. Kommissionen vurderer således, at der er tale om en væsentlig afvigelse i budgetstillingen fra det mellemfristede mål.

For så vidt angår den økonomiske udvikling og budgetunderskuddet i 2001 finder Kommissionen, at skatteindtægterne, herunder specielt fra selskabsbeskatningen, har været særligt hårdt påvirket af vækstafmatningen, selv om de lave selskabsskatteindtægter også synes at skyldes en undervurdering af effekten af den vigtige skattereform 2001. Derimod er målene for de offentlige udgifter stort set nået, dog med nogle vigtige undtagelser, herunder udgifterne i sundhedssektoren, der var meget højere end ventet, samt udgifterne i visse delstater, der var højere end de planlagte lofter. Det vurderes, at budgetunderskuddet i 2001 kan vise sig at overstige 2,6 pct. af BNP.

Kommissionen finder, at det tyske stabilitetsprograms skøn for BNP-væksten i 2002 på 1,25 pct. er urealistisk højt, og at skønnene for væksten i 2003-2005 ligeledes er for optimistiske. Kommissionen skønner således, at væksten i tysk økonomi vil udgøre 0,7 pct. i 2002, og noterer sig, at de tyske myndigheder selv ventes snarest at offentliggøre et vækstsøn for 2002 på 0,75 pct.

Kommissionen vurderer på den baggrund, at der er mere realisme i det tyske stabilitetsprograms forsigtige alternative scenario, som bl.a. indebærer et budgetunderskud i 2002 på 2,5 pct. af BNP i stedet for 2 pct. af BNP. Kommissionen har selv offentliggjort et skøn for budgetunderskuddet på 2,7 pct. af BNP i 2002, men påpeger, at der er risiko for, at budgetunderskuddet kan komme tæt på eller op på 3 pct. af BNP som følge af fortsat økonomisk stagnation i 2002, som er en mulighed, der ikke kan udelukkes. Risikoen for at bryde referenceværdien i 2002 øges af, at de første estimater fra januar

2002 for underskuddet i 2001 var mere negative end først antaget. Endvidere anfører Kommissionen, at der er risici med hensyn til de offentlige udgifter, som der ikke er taget højde for.

Kommissionen anfører, at Tyskland vil leve op til kravene i stabilitets- og vækstpagten fra og med 2004, hvis Tyskland i overensstemmelse sin egen målsætning kan opnå balance på det offentlige budget i 2004. Kommissionen vurderer imidlertid, at efterlevelse af målsætningen om budgetbalance i 2004 vil kræve, at indsatsen for at forbedre de offentlige finanser bliver styrket i forhold til den finanspolitik, der er lagt op til i stabilitetsprogrammet.

For så vidt angår de offentlige finansers langsigtede holdbarhed i lyset af den demografiske udvikling, finder Kommissionen, at den langsomme reduktion af den offentlige gæld giver anledning til bekymring, og at det er nødvendigt, men ikke tilstrækkeligt, at opnå balance på det offentlige budget i 2004. Kommissionen anbefaler endvidere, at Tyskland i højere grad gennemfører strukturreformer på arbejdsmarkedet og i skatte- og overførselssystemerne samt i løndannelsen med henblik på at øge arbejdsudbuddet. Strukturreformer vurderes at være nødvendige for tysk økonomi, dels for at skabe en mere varig og stabil vækst, og dels for at bidrage til de offentlige finansers langsigtede holdbarhed.

Frankrigs stabilitetsprogram

Frankrig venter i sit opdaterede stabilitetsprogram, at der vil ske en forbedring af den offentlige budgetsaldo fra et underskud på – 1,4 pct. af BNP i 2001 til balance i 2005, jf. tabel 2a. Dette bygger på et BNP-vækstskøn på 2½ pct. i gennemsnit fra 2003 til 2005. Der regnes endvidere på et vækstskøn på 3 pct., hvilket i 2005 leder til et budgetoverskud på 0,3 pct. af BNP.

Tabel 2.a. Makroøkonomiske nøgletal for Frankrig					
Offentlige finanser, pct. af BNP	2001	2002	2003	2004	2005
Offentlige indtægter (inkl. renter)		50,9	51,3	50,6	50,5
Offentlige udgifter (inkl. renter)		52,3	51,6	51,1	50,5
Primær budgetsaldo	1,8	1,8	1,8	2,6	3,1
Renteudgifter (netto)	3,2	3,2	3,1	3,1	3,1
Budgetsaldo	-1,4	-1,4	-1,3	-0,5	0,0
Offentlig gæld	57,1	56,3	55,7	54,5	52,8

Anm: Frankrigs stabilitets indeholder ikke opgørelse af offentlige indtægter og udgifter ekskl. renter

Den overordnede strategi for fransk finanspolitik er baseret på et øvre loft for realvæksten i de samlede offentlige udgifter på samlet 4 pct. fra 2003 til 2005, hvilket svarer til en årlig realvækst på mellem 1 og 1,5 pct. Der er endvidere antaget, at ikke-socialt betingede statslige udgifter kun vil vokse med gennemsnitligt 0,3 pct., hvorimod udgifter til sygehus og pension ventes at stige med gennemsnitligt 1,5 – 2 pct.

De offentlige indtægter forventes reduceret fra at udgøre 50,9 pct. af BNP i 2002 til 50,5 pct. i 2005, hvilket skyldes en fortsat indfasning af skattereformen fra 2000.

Tabel 2.b. Makroøkonomiske nøgletal for Frankrig					
Øvrige nøgletal	2001	2002	2003	2004	2005
BNP-vækst, pct.	2,3	2,5	2,5	2,5	2,5
Beskæftigelsesvækst, pct.	2,1	1,3	0,6	0,6	0,6
Ledig, pct. af arbejdsstyrke					
Inflation, pct.	1,7	1,6	1,5	1,5	1,5
Output gap		0,0	0,0	0,0	0,0
Konjunkturrenset budgetsaldo (Frankrig)		-1,4	-1,3	-0,5	0,0
Konjunkturrenset budgetsaldo (Kom.)	-1,5	-1,5	-1,4	-0,6	-0,1

Den offentlige bruttogæld ventes at falde fra 56,3 pct. af BNP i 2002 til 52,8 pct. i 2005, idet væksten i den offentlige gæld ved ovenstående budgetunderskud er mindre end væksten i BNP, jf. nedenfor.

Den reale BNP-vækst ventes i 2002 at blive på 2,5 pct. For årene 2003 til 2005 arbejdes der med to scenarier. Et hvor BNP-væksten gennemsnitligt antages at følge økonomiens årlige forventede produktivitetsstigning på 2,5 pct., som ovenstående er baseret på, og andet forløb, hvor væksten gennemsnitligt antages at blive 3 pct. I sidstnævnte tilfælde udvikler de offentlige finanser sig mere positivt, idet der allerede opnås balance på budgettet i 2004, ligesom gælden reduceres til at udgøre 51,8 pct. af BNP i 2005.

I scenariet med 2,5 pct. BNP-vækst ventes inflationen konstant omkring 1,5 pct. i årene, og væksten i beskæftigelsen ventes konstant på 0,6 pct.

Kommissionen vurderer det franske stabilitetsprogram for at være for uambitiøst med hensyn til hastigheden af konsolideringen af de offentlige finanser. For det første opnås der først balance på budgettet i 2005, hvilket er et år senere end rådsanbefalingen fra sidste år. For det andet finder langt størsteparten af den samlede budgetforbedring i perioden 2002 til 2005 først sted i 2004, mens der ikke synes nogen forbed ring i 2002 og 2003.

Frankrig kritiseres samtidigt for ikke at nedbringe underskuddet på de offentlige finanser med den hastighed som planlagt i de tidligere stabilitetsprogrammer. Ifølge det oprindelige stabilitetsprogram fra 1998 skulle Frankrig således forbedre de offentlige finanser med ca. 1. pct. enhed af BNP i perioden 2000-2002, men kun 0,2 pct. er opnået. Samtidigt noteres det, at den konsolidering, som var planlagt i 2003 i sidste års opdatering af stabilitetsprogramm et, nu er udskudt til 2004. Kommissionen vurderer, at den manglende budgetforbedring skyldes skattelettelser, samt en højere real vækst i de offentlige udgifter en oprindeligt planlagt.

I det nuværende stabilitetsprogram vurderer Kommissionen endvidere at væksten i de offentlige udgifter ikke kan holdes inden for rammen på 4 pct. i perioden. Dels vurderes det, at det ikke er muligt at holde udgifter til sundhedsvæsenet nede på den skønnede realvækst, og at udgifterne til offentlige lønninger synes at vokse hurtigere end antaget i programmet.

Kommissionen er endvidere skeptisk omkring de makroøkonomiske antagelser, som ligger til grund for det franske stabilitetsprogram. Kommissionen forventer således fransk BNP-vækst i 2002 til at blive 1,5 pct., hvilket er 1 pct. lavere end det franske skøn. Endvidere er Kommissionen skeptisk omkring en potentiel vækstrate mellem 2,5 og 3 pct. på mellemlang sigt, som antaget i stabilitetsprogrammet. Det påpeges at den gennemsnitlige BNP-vækst siden 1978 kun har været på 2,2 pct. og at det ikke kan antages, at den potentielle vækstrate er steget, som følge af de seneste års opsving, hvor væksten har været på ca. 3 pct. om året.

Slutteligt kritiseres Frankrig for ikke at have gennemført de fornødne reformer for at sikre de offentlige finansers holdbarhed, når udgifterne i til flere ældre begynder at stige i fremtiden. Det kritiseres således, at den franske regering udelukkende henholder sig til lavere renteudgifter, som følge af lavere offentlig gæld, som finansieringskilde til de stigende ældrerelaterede udgifter. Kommissionen vurderer, at en sådanne strat egi i bedste fald kun vil være holdbar, såfremt konsolideringen af de offentlige finanser ikke udskydes mere, og at denne varer ved på lang sigt.

Italiens stabilitetsprogram

Italien vurderer i sit opdaterede stabilitetsprogram, at der vil ske en løbende forbedring af den offentlige budgetsaldo, fra et underskud på 1,5 pct. af BNP til et overskud på 0,2 pct. af BNP i 2005, jf. tabel 3.a.

Finanspolitikken er tilrettelagt med henblik på at fremme væksten, samt fortsat at forbedre den offentlige balance. I programmet fremhæves det at bl.a. gennem strengere udgiftskontrol, herunder med de lokale og regionale myndigheder og en indsats for at øge værdien af især offentlige ejendomme, er den forudsete tilpasningsprofil for den offentlige budgetsaldo i det opdaterede program som i det forrige stabilitetsprogram, blot udskydes tidspunktet for overskud til 2005. Den offentlige gæld ventes derfor at falde jævnt i perioden programmet dækker, fra 107,5 pct. af BNP i 2001 til 95,4 pct. i 2005 som følge af et overskud på den primære budgetsaldo og privatiseringsindtægter.

Tabel 3.a. Makroøkonomiske nøgletal for Italien						
Offentlige finanser, pct. af BNP	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Offentlige indtægter (inkl. renter)	45,8	46,1	46,5	45,7	45,1	44,8
Offentlige udgifter (inkl. renter)	47,3	47,2	47,0	46,0	45,2	44,2
Primær budgetsaldo	4,8	4,9	5,2	5,5	5,2	5,3
Renteudgifter (netto)	6,3	6,0	5,7	5,5	5,2	5,1
Budgetsaldo	-1,5	-1,1	-0,5	0,0	0,0	0,2
Offentlig gæld	110,5	107,5	104,3	101,0	98,0	95,4

Tilpasningen i den offentlige budgetsaldo nås som følge af faldende renteudgifter, samt indtægter fra salg af offentlige ejendomme og selskaber.

Den konjunkturrensede budgetsaldo ventes at udvise et underskud på 0,9 pct. i 2001 og nå "tæt på balance eller i overskud" fra 2003 og fremover.

Italien forventer at have en vækst på 2,3 pct. i 2002, hvilket er en nedjustering på 0,8 pct. i forhold til sidste års stabilitetsprogram, som skyldes nedgangen i verdensøkonomien, men venter at væksten igen stiger til 3 pct. årligt for 2003-2005 jf tabel 3.b.

Tabel 3.b. Makroøkonomiske nøgletal for Italien						
Øvrige nøgletal	2000	2001	2002	2003	2004	2005
BNP-vækst, pct.	2,9	2,0	2,3	3,0	3,0	3,1
Beskæftigelsesvækst, pct.	1,5	1,5	1,2	1,5	1,6	1,5
Inflation, pct. (HICP)	2,5	2,8	1,7	1,3	1,0	1,0
Output gap	-0,3	-0,6	-0,7	-0,2	0,3	0,8
Konjunkturrenset budgetsaldo (Ita)	-1,4	-0,9	-0,2	0,1	-0,1	-0,1
Konjunkturrenset budgetsaldo (Kom.)		-1,2	-1,0	-1,0		

Beskæftigelsen ventes at vokse 1,2 pct. i 2002 og ca. 1,5 pct. årligt fra 2003- 2005. Inflationen ventes at falde fra 2,8 pct. i 2001 til 1,7 pct. i 2002 og 1,3-1 pct. fra 2003-2005 jf. tabel 1.b.

Kommissionen vurderer, at Italiens stabilitetsprogram generelt er i overensstemmelse med de nye retningslinjer for indholdet af opdateringer af stabilitets- og konvergensprogrammer som blev godkendt af ECOFIN den 10. juli 2001, selvom der mangler mellemfristede fremskrivninger af offentlige indtægter og udgifter som ville muliggøre en bedre vurdering af den finanspolitiske tilpasning i Italien.

For så vidt angår de makroøkonomiske antagelser påpeger Kommissionen, at programmet ikke tager fornødent hensyn til svækkelsen af verdensøkonomien. Således venter Kommissionen for 2002 en vækst på 1,3 pct. mod 2,3 pct. i stabilitetsprogrammet og anfører derfor, at et dårligere resultat end der forventes i Stabilitetsprogrammet er mere sandsynligt.

Kommissionen påpeger endvidere, at en betydelig del af den finanspolitiske tilpasning i 2002 og 2003 opnås som følge af engangsindtægter fra salg af bl.a. offentlige ejendomme, og at programmet ikke indeholder tilstrækkelig information om hvordan disse indtægter erstattes i 2004 og 2005.

Kommissionen vurderer, at stabilitetsprogrammet er tilstrækkeligt til at der ikke er risiko for at bryde 3 pct. grænsen for offentlige underskud. Derimod påpeges det, at Italiens målsætning om en finanspolitik der er i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagtens målsætning om en mellemfristet finanspolitik der er "tæt på balance eller i overskud" i 2003, risikerer ikke at kunne nås som følge af risiko en for lavere vækst en forudsat i programmet. Kommissionens efterårsprognose giver således et skøn på 1 pct. i underskud på den konjunkturrensede budgetsaldo for 2003 i modsætning til 0,1 pct., som anført i tabel 1.b.

Kommissionen bemærker at reduktionen i Italiens offentlige gæld, går langsommere og først forudses at nå under 100 pct. af BNP i 2004, som følge af både et højere niveau i 2001 og lavere reduktioner fremover. Kommissionen påpeger at en væsentlig del af forskellen ikke er forklaret.

Vedr. den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser konkluderer Kommissionen, at Italiens offentlige finanser kan modstå udfordringen fra det stigende antal ældre, men at det kræver at de store primære overskud fastholdes.

Storbritanniens konvergensprogram

Storbritannien vurderer i sit konvergensprogram, at den offentlige budgetsaldo vil falde gradvist fra et overskud svarende til 2,0 pct. af BNP i finansåret 2000/01 til balance i indeværende finansår 2001/02 og underskud svarende til godt 1 pct. af BNP de efterfølgende finansår, jf. tabel 1a. Den offentlige gæld ventes at falde løbende fra en værdi svarende til 39,9 pct. af BNP i finansåret 2000/01 til 36,8 pct. af BNP i finans&ar ing;ret 2004/05.

--	--	--	--	--	--

Offentlige finanser, pct. af BNP	2000-2001	2001-2002	2002-2003	2003-2004	2004-2005	De offentlige
Offentlige indtægter (ekskl.. renter)	38,4	37,7	37,4	37,6	-	indtægter forventes at
Offentlige udgifter (inkl. renter)	37,7	39,1	39,6	40,1	-	være konstante over
Primær budgetsaldo	3,5	1,3	-0,1	-0,4	-	perioden, om end
Renteudgifter (netto)	1,5	1,1	1,0	0,9	-	med små udsving
Budgetsaldo	2,0	-0,2	-1,1	-1,3	-1,0	som kan tilskrives
Offentlige gæld	39,9	38,1	37,2	37,0	36,8	udsving i

udgøre 37,3 pct. af BNP i finansåret 2000/01 til 40,1 pct. i finansåret 2003/04. Stigningen skyldes større offentlige investeringer, mens det offentlige forbrug fastholdes omkring 37,4 pct. af BNP i perioden. Udviklingen er på linie med den britiske regerings primære mål for finanspolitikken, der er at fastholde sunde offentlige finanser i form af balance eller overskud på den offentlige saldo (ekskl. offentlige investeringer) på mellemlangt sigt og en faldende offentlige gæld. Finanspolitikken har endvidere til formål at støtte pengepolitikken ved at bidrage til en stabil økonomisk udvikling ved at lede de automatiske stabilisatorer virke ved udsving i konjunkturerne.

Øvrige nøgletal	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst, pct.	3,0	2,3	2,3	3	2,5
Beskæftigelsesvækst, pct.					
Ledig, pct. af arbejdsstyrke					
Inflation, pct. (RPIX)	2,0	2,3	2,3	2,5	2,5
Output gap	0,6	-0,1	-0,1	0,2	0,0
Konjunkturrenset budgetsaldo (UK)	1,7	-0,3	-1,0	-1,3	-1,0
Konjunkturrenset budgetsaldo (kommissionen)	-	1,0	0,6	0,3	-

Den reale BNP-vækst forventes at blive 2,3 pct. i 2002, 3 pct. i 2003 og 2,5 pct. i 2004. Den midlertidige stigning i 2003 skyldes en forventet indhentning af vækstefterslæbet fra 2001 og 2002, samt at de stigende offentlige investeringer vil bidrage til en stigning i væksten. Herefter forventes økonomien at vokse med sin potentielle vækstrate på 2,5

pct. Konjunktursituationen, målt ved output-gabet forventes at være jævn omkring 0, om end svagt negativ i 2002 og svagt positiv i 2003.

Den britiske centralbanks pengepolitik tilrettelægges ud fra en målsætning om en inflation på 2,5 pct. målt i detailprisindekset RPIX. Denne målsætning forventes opfyldt i de kommende år.

Storbritannien har ikke en egentlig målsætning for kursen for det britiske pund, idet pengepolitikken er rettet mod prisstabilitet. Storbritannien forsøger imidlertid at lave op til sin forpligtigelse til valutakursstabilitet gennem den stabilitetsorienterede penge- og finanspolitik, der giver grundlag for stabile valutakurser på mellemlang sigt. Den britiske økonomi har tidligere været præget af store udsving og ustabile valutakurser, men udsvingene i økonomien og valutakursen synes at være blevet mindre de seneste år.

Kommissionen overordnede vurdering er, at konvergensprogrammet overholder Stabilitets og Vækstpagtens maksimale underskud på de offentlige finanser svarende til 3 pct. af BNP.. Det vurderes imidlertid, at målsætningen om tæt på balance eller overskud på de offentlige finanser på mellemlangt sigt ikke opfyldes. Dette er endvidere i modstrid med de generelle økonomisk politiske retningslinier, som EU-landene har forpligtet sig til.

Kommissionen anerkender, at underskuddet på de offentlige finanser opstår på grund af en stigning i de offentlige investeringer, som Kommissionen konstaterer er blandt de laveste i EU.

Stigningen i investeringerne, og heraf følgende budgetunderskud vurderes af Kommissionen at være i overensstemmelse med en holdbar gældsudvikling.

Kommissionen vurderer, at de offentlige finanser i Storbritannien vil udvikle sig mindre negativt end antaget i konvergensprogrammet. Kommissionen forventer, at der vil være et overskud på de offentlige finanser i indeværende finansår, til trods for at den britiske regering vurderer at der kommer et underskud. Kommissionens optimisme på dette punkt skyldes, at den britiske regering tidligere har været meget forsigtige i deres budgetskøn, og der ligeledes tidligere har været en tendens til at undervurdere de offentlige finanser relative styrke over for udsving i konjunkturerne. Endvidere finder kommissionen konvergensprogrammets skøn for væksten på mellemlangt sigt forsigtige, hvorfor det er sandsynligt at de offentlige finanser vil udvikle sig mere positivt end skønnet.

Konvergenskriterierne for inflation, lange rente og offentlige finanser vurderes at være overholdt. Der er de senere år opnået en større stabilitet i det britiske pounds kurs over for euroen, men Kommissionen finder, at der er en risiko for en større tilpasning af pundets kurs over for euroen i nedadgående retning.

Spaniens stabilitetsprogram

I det opdaterede stabilitetsprogram fra december 2001 vurderer Spanien, at den offentlige budgetsaldo vil være i balance for årene 2001-2002, hvorefter det forventes at man præsterer et lille overskud.

Sammenlignes med stabilitetsprogrammet fra år 2000, har man foretaget en nedjustering, således at der ikke længere forventes overskud på budgetsaldoen i årene 2002 og 2003. Denne nedjustering er på linje med det der ses i de andre stabilitetsprogrammer, og skyldes den internationale afmatning, der yderligere blev forstærket af angrebet 11. september. De høje oliepriser har forstærket denne tendens. Det skal i den forbindelse bemærkes at Spanien også i sidste års stabilitetsprogram forventede balance på den offentlige saldo. At man har kunnet nå dette mål skyldes at udgifterne er faldet mere end ventet.

Den overordnede finanspolitiske strategi er båret af en stærk vilje til fortsat at styre de offentlige finanser stramt. Dette har bl.a. udmundet sig i et lovforslag omkring budgetstabilitet, som for nylig blev vedtaget af det spanske parlament. Dette forslag indebærer bl.a. at den centrale administration og de lokale myndigheder bliver underlagt krav om ikke at budgettere med underskud. Det samme gælder for budgetteringen med sociale overførsler.

Ønsket om en strammere styring er også begrundet i den stadig større autonomi, som de regionale myndigheder har fået. En budgetreform har overdraget ikke angivne ansvarsområder til de lokale myndigheder, og som et led heri har disse myndigheder også fået større beføjelser hvad angår skatteinddrivelse.

<i>Tabel 5.a. Makroøkonomiske nøgletal for Spanien</i>						
Offentlige finanser, pct. af BNP	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Offentlige indtægter (ekskl. Renter)	39,5	39,3	39,4	39,2	39,1	39,2
Offentlige udgifter (ekskl. renter)	36,6	36,2	36,4	36,3	36,3	36,2
Primær budgetsaldo	2,9	3,1	2,9	2,9	2,8	2,9
Renteudgifter (netto)	3,3	3,1	3,0	2,9	2,8	2,7
Budgetsaldo	-0,3	0,0	0,0	0,0	0,1	0,2
Offentlig gæld	60,4	57,5	55,7	53,8	51,9	50,0

Den offentlige gæld ventes at falde jævnt over perioden, sådan at man i 2005 har en offentlig gæld på 50 pct. af BNP. Det forventes, at den endelige opgørelse for året 2001 vil vise, at man nu har en gæld, der ligger under de 60 pct. af BNP.

En dekomponering af den ændrede gældsbyrde viser, at mens det i periodens start er væksten i BNP, der bidrager mest til nedbringelsen af gælden, vil det i 2005 først og fremmest være overskuddet på det primære budget, der sørger for den fortsatte nedbringelse af gælden.

Det skal bemærkes, at det forventede fald på udgiftssiden først og fremmest er drevet af et fald i de løbende udgifter, som forventes at falde fra 31,2 pct. i 2001 til 30,7 pct. i 2005. Dette fald dæmpes dog af en stigning i de offentlige investeringer. Men pga. de faldende renteudgifter forventer Spanien dog at kunne præstere overskud på budgetsaldoen fremover.

På indtægtssiden forventes det, at den reform at indkomstskattesystemet, som træder i kraft i 2003, vil koste ca. 0,3 pct. af BNP mellem 2002 og 2004, hvilket svarer til den forventede nedgang i de samlede indtægter i denne periode. Sammen med et øget beskatningsunderlag i befolkningen er en øget beskatning af benzin og alkohol med til at sikre en stigning i indtægterne på 0,1 pct. af BNP i 2002.

Mht. til de i stabilitetsprogrammet antagede vækstrater, så fremgår det af tabel 5.b., at vækstraterne i hele perioden vil ligge på et relativt højt niveau i intervallet 2,4 - 4,1 pct. Dette høje niveau afspejler den catching-up, som den spanske økonomi stadig foretager.

<i>Tabel 5.b. Makroøkonomiske nøgletal for Spanien</i>						
Øvrige nøgletal	2000	2001	2002	2003	2004	2005
BNP-vækst, pct.	4,1	3,0	2,4	3,0	3,0	3,0

Beskæftigelsesvækst, pct.	3,1	2,1	1,1	1,8	1,8	1,8
Ledige, pct. af arbejdsstyrken	14,1	12,7	12,4	11,7	11,0	10,3
Inflation, pct. ¹	3,2	3,6	2,6	2,0	2,0	2,0
Output gap		1,2	0,4	0,3	0,1	0,0
Konjunkturrenset budgetsaldo (Spanien)		0,0	0,0	0,0	0,1	0,2
Konjunkturrenset budgetsaldo (Kom)		0,1	-0,2	0,0		
1. Ændring i forbrugerprisindekset (CPI).						

Væksten i beskæftigelsen forventes at stabilisere sig på et lavere men positivt niveau i forhold til den vækst man har set de sidste par år. Med den store vækst i beskæftigelsen for årene 2000-2001 er det ikke overraskende, at ledigheden falder i disse år. Herefter forventes nedgangen at aftage, sådan at man når et niveau på 10,3 pct. i 2005.

Inflationen ventes også at aftage fra det nuværende høje niveau. Dette høje inflationsniveau skyldes ikke kun de eksogene faktorer nævnt ovenfor, men også den udbredte brug af lønindeksering i Spanien. Det bør i den sammenhæng nævnes, at det høje inflationsniveau naturligvis også har hjulpet den spanske regering i at nå et balanceret budget.

Der er en udmærket overensstemmelse mellem Spaniens og Kommissionens konjunkturrensede budgetsaldi, hvilket skyldes sammenfald i forventningsantagelser.

Stabilitetsprogrammet indeholder også en følsomhedsanalyse, hvor alternativer til det forventede vækst-scenarion undersøges. Lav-vækst scenariet vil medføre et lille underskud på det offentlige budget i 2002, men man vil herefter, i overensstemmelse med den vedtagne lov omkring budgetstabilitet, nå balance. Det vil sige, at Spanien stadig er i stand til at nedbringe den relative gæld, selv under en ugunstig udvikling.

Slutteligt indeholder stabilitetsprogrammet et afsnit omhandlende kvaliteten og bæredygtigheden af de offentlige finanser. Det er først og fremmest problemerne omkring den aldrende spanske befolkning, der er i fokus. Man er i programmet opmærksom på en lang række instrumenter og tiltag, som kan afhjælpe dette problem, der vil ramme Spanien relativt hårdt. Det fremgår dog ikke tydeligt hvorvidt der er tale om implementerede tiltag, forslag eller om det blot er ideer på tegnebrættet.

Kommissionen vurderer, at det spanske stabilitetsprogram er i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og at programmet lever op til stabilitets- og vækstpagten.

Kommissionen finder dog at det er problematisk, at man ikke har gennemført signifikante reformer på pensionsområdet. De tiltag man gennemførte i april 2001, mener Kommissionen ikke adresserer de langsigtede problemer omkring pensionsfinansieringen. De spanske fremskrivninger går således kun til år 2015, men det er først i perioden der følger herefter, at byrden ved den aldrende befolkning topper. Kommissionens egne fremskrivninger viser således, at Spanien vil få de næsthøjeste aldersrelaterede udgifter i EU i pct. af BNP i de efterfølgende år. Dette kritikpunkt er en gentagelse fra sidste år, hvor Kommission også påpegede denne mangel ved programmet.

Kommissionen mener derudover, at den spanske regering bør sørge for, at de reformer, man har foretaget på både produkt, service og arbejdsmarkedet, i højere grad bliver fulgt til dørs, hvilket vil fremme en ikke-inflationsfremmende beskæftigelsesvækst. Mere specifikt anbefaler Kommissionen, at man fra spansk side arbejder på at mindske den udbredte indeksering af lønninger. Derudover anbefaler Kommissionen, at man styrker konkurrencemyndighederne og øger deres uafhængighed.

Endeligt roser Kommissionen Spanien for at have vedtaget omtalte "Generelle Lov om Budgetstabilitet", der sikrer udgiftskontrol nede på de enkelte undersektorer af den offentlige økonomi. Den sikrer også budgetdisciplin hos regionale myndigheder, der har fået større fiskal selvstændighed.

Portugals stabilitetsprogram

Portugal vurderer i sit opdaterede stabilitetsprogram, at der vil ske en løbende forbedring af den offentlige budgetsaldo fra et underskud svarende til 2,2 pct. af BNP i 2001 til et overskud på 0,4 pct. af BNP i 2004, jf. tabel 6a.

Den overordnede strategi for den portugisiske finanspolitik er at eliminere budgetunderskuddet og gennemføre reformer, som øger holdbarheden af de offentlige finanser på langt sigt. Samtidigt skal konvergensen mellem portugisisk økonomi og det øvrige euroområde øges, hvilket skal ske gennem sunde offentlige finanser, lav inflation og øget produktivitet i såvel offentlig som privat sektor.

--	--	--	--	--	--	--

Offentlige Finanser, pct. af BNP	2001	2002	2003	2004	2005	De samlede offentlige indtægter forventes konstante gennem perioden, mens de offentlige udgifter ventes reduceret fra at udgøre godt 46 pct. af BNP i 2001 og 2002 til at udgøre ca. 43½ pct. i 2005. Udgiftsreduktionen ventes gennemført gennem en stram udgiftspolitik i den offentlige administration, samt reduceret offentlig beskæftigelse gennem
Offentlige indtægter (ekskl. renter)	44,0	44,5	44,2	44,1	44,0	
Offentlige udgifter (ekskl. renter)	46,2	46,3	45,2	44,1	43,6	
Primær budgetsaldo	0,9	1,3	1,9	2,7	3,1	
Renteudgifter (netto)	3,1	3,1	2,9	2,7	2,7	
Budgetsaldo	-2,2	-1,8	-1,0	0,0	0,4	
Offentlige gæld	55,9	55,7	55,5	54,0	53,2	

naturlig afgang og omstrukturering i den offentlige administration.

Den offentlige bruttogæld ventes at falde fra en værdi svarende til 55,9 pct. af BNP i 2001 til 53,2 pct. af BNP i 2005. Faldet skyldes en lavere vækst i den offentlige gæld end væksten i BNP, idet der først ventes balance på de offentlige finanser i 2004.

Øvrige nøgletal	2001	2002	2003	2004	2005
BNP-vækst, pct.	2,0	1,8	2,5	3,0	3,0
Beskæftigelsesvækst, pct.	1,5	0,9	0,6	0,3	0,2
Ledig, pct. af arbejdsstyrke					
Inflation, pct.	4,4	2,8	2,3	2,1	2,0
Output gap	0,6	-0,4	-0,7	-0,5	-0,4
Konjunkturrenset budgetsaldo (Portugal)	-2,7	-1,6	-0,7	0,2	0,5
Konjunkturrenset budgetsaldo (kommissionen)	-2,5	-1,7	-0,8	0,1	0,5

Den reale BNP-vækst i Portugal ventes i 2002 at blive på 1,8 pct., hvilket er ca. 0,2 pct.enhed mindre end 2001. I 2003 ventes væksten at stige til 2,5 og herefter ventes væksten at stige til 3 pct. om året.

BNP-væksten i 2002 og 2003 er under den forventede årlige potentielle BNP-vækst på 2,8 pct., hvilket medfører en nedgang i konjunkturerne frem til 2003 målt ved output-gabet. Dette afspejles endvidere i inflationsskønnet. Inflation ventes således reduceret fra sit nuværende niveau på ca. 4 pct. til ca. 2 pct. fra 2003

og fremefter.

Kommissionen finder, den uventet lave vækst er en vigtig årsag til, at det offentlige underskud i 2001 blev væsentligt større end planlagt, nemlig 2,2 pct. af BNP i stedet for 1,1 pct. af BNP. Kommissionen vurderer, at dette delvist skyldes lavere vækst end ventet, men også andre faktorer, herunder undervurdering af de negative provenueffekter af de gennemførte skattereformer og større offentlige udgifter end planlagt. Som følge he raf blev den konjunkturrensede saldo i 2001 forringet til -2,5 pct. af BNP, hvilket er en væsentlig afvigelse fra målsætningen i det forrige stabilitetsprogram (-1,2 pct. af BNP). Kommissionen anfører i forlængelse heraf, at opnåelse af målsætningen om et balanceret budget i 2004 vil kræve en væsentligt styrket indsats for at forbedre de offentlige finanser.

De makroøkonomiske antagelser, som ligger til grund for det opdaterede stabilitetsprogram vurderes af Kommissionen til at være forsigtige, men rimelige givet den seneste makroøkonomiske udvikling i Portugal. Den for Portugal relativt lave vækstrate skal ses i lyset af en opstået ubalance i den private sektors opsparing, som forventes at blive tilpasset de kommende år.

Kommissionen finder, at den langsomme nedbringelse af den offentlige gæld giver anledning til bekymring og anfører, at såfremt der skal opnås en gældsreduktion, som giver et mærkbart bidrag til de offentlige financers holdbarhed, skal målet om et balanceret budget i 2004 nås. Kommissionen anbefaler endvidere, at Portugal gennemfører pensionsreformer og reformer af sundhedssektoren.

Grækenlands stabilitetsprogram

Grækenland venter at den offentlige budgetsaldo vil udvise et overskud i 2002 på 0,8 pct. som vil stige svagt til 1,2 pct. i 2004, jf. tabel 7a. Den primære budgetsaldo vil falde fra et overskud på 6,6 pct. 9 i 2001 til 6,0 pct. i 2004.

Tabel 7.a. Offentlige finanser og gæld, Grækenland					
Offentlige finanser, pct. af BNP	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter (inkl. renter)	46,4	47,3	47,1	46,9	46,8

Offentlige udgifter (inkl. renter)	47,5	47,2	46,3	45,9	45,6
Primær budgetsaldo	6,1	6,6	6,4	6,2	6,0
Renteudgifter (netto)	7,1	6,5	5,6	5,2	4,8
Budgetsaldo	-1,1	0,1	0,8	1,0	1,2
Offentlig gæld	102,7	99,6	97,3	94,4	90,0

Den offentlige gæld vil falde jævnt fra 99,6 pct. i 2001 til 90 pct. i 2004, hvor sidste års stabilitetsprogram forudså en offentlig gæld på 84 pct. i 2004. Målsætningen for Grækenland om at nå en offentlig gæld på omkring 60 pct. af BNP i 2010 fastholdes i programmet.

Grækenland venter at de offentlige udgifter falder med 1,5 pct. fra 2001 til 2004. Faldet sker primært som følge af faldende renteudgifter. De offentlige udgifter ventes at falde 0,4 pct. fra 2001 til 2004.

<i>Tabel 7.b. Makroøkonomiske nøgletal for Grækenland</i>					
Øvrige nøgletal	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst, pct.	4,3	4,1	3,8	4,0	4,0
Beskæftigelsesvækst, pct.	-0,3	0,8	0,8	1,3	1,5
Inflation, pct.	2,9	3,6	2,7	2,6	2,7
Ledighed, pct.	11,4	10,9	10,5	9,8	9,0
Output gap (Kommissionen)	0,2	0,7	0,8	1,0	1,2
Konjunkturrenset budgetsaldo (Kommissionen)	-1,2	-0,6	0,5	0,6	0,7

Grækenland venter at væksten i 2002 bliver 3,8 pct. og 4 pct. i de følgende to år, jf. tabel 7b., og venter således at indsnævringen af indkomstforskellen til EU-gennemsnittet fortsætter. Der nævnes fire faktorer som understøtter væksten, offentlige investeringer understøttet af EU-støtte samt de Olympiske Lege i 2004, strukturreformer, forbedrede makroøkonomiske rammer som følge af den makroøkonomiske tilpasning, samt en konjunkturforbedring i verdensøkonomien fra andet halvår 2002.

Beskæftigelsen ventes at vokse med 0,8 pct. i 2002, og stige til 1,4 i gennemsnit for 2003 og 2004.

Kommissionen vurderer, at Grækenlands opdaterede konvergensprogram generelt lever op til de nye retningslinjer for opdateringer af stabilitets- og konvergensprogrammer som blev godkendt af ECOFIN den 10. juli 2001, og lever op til sidste års ECOFIN-udtalelse vedr. oplysning omkring udfordringen fra det stigende antal ældre samt udviklingen i den offentlige gæld.

Kommissionen vurderer ligeledes, at Grækenlands opdaterede stabilitets- og konvergensprogram er i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten.

Kommissionen påpeger dog, at der ikke er nogen egentlig finanspolitisk forbedring fra 2002 til 2004, eftersom forbedringerne i den offentlige budgetsaldo udelukkende kommer fra faldende renteudgifter. Kommissionen udtrykker derfor bekymring eftersom overskuddet på den primære budgetsaldo forventes at falde løbende fra 6,4 pct. til 6,0 pct. i 2004, eftersom det er nødvendigt for Grækenland at bibeholde høje overskud på den primære budgetsaldo for at nedbringe den offentlige gæld og imødegå udfordringen fra det stigende antal ældre.

For så vidt angår antagelserne i det græske stabilitetsprogram er disse grundlæggende de samme som Kommissionens efterårsprognose fra 2001. For så vidt angår væksten, anfører Kommissionen at denne holdes oppe af investeringer som følge af navnlig de Olympiske Lege i Athen i 2004 samt støtte fra EU's strukturfonde, og at perioden med høj vækst bør benyttes til at foretage yderligere finanspolitisk konsolidering.

Irlands stabilitetsprogram

Overskuddet på den irske budgetsaldo forventes at falde fra 4,5 pct. af BNP i 2000 til 1,4 pct. i 2001, hovedsageligt en konsekvens af vækstafmatningen i den irske økonomi. Derefter ventes overskuddet at falde yderligere til 0,7 pct. i 2002. Der er valg i Irland i 2002 og den fremtidige regerings politik kendes ikke, men baseret på tekniske fremskrivninger af den nuværende regerings politik forventes i 2003 og 2004 et underskud på henholdsvis 0,5 pct. og 0,6 pct. af BNP.

<i>Tabel 8.a. Makroøkonomiske nøgletal for Irland</i>					
Offentlige finanser, pct. af BNP	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter (inkl. renter) ¹	35,7	34,8	35,1	33,7	33,6
Offentlige udgifter (inkl. renter)	31,1	33,4	34,4	34,2	34,3
Primær budgetsaldo	6,6	3,0	2,3	1,3	1,1
Renteudgifter (netto)	2,1	1,6	1,7	1,8	1,7
Budgetsaldo	4,5	1,4	0,7	-0,5	-0,6
Offentlig gæld	38,6	35,8	33,7	33,8	34,1
1) Engangsindtægt fra centralbanken indregnet. Jf. ESA95 bør indtægter nedjusteres med 0,5 pct.					

Den finanspolitiske strategi er stadig i høj grad fokuseret på at understøtte den irske konkurrenceevne. Herunder har investeringer i infrastruktur en høj prioritet. Den generelle tillid til økonomien fremhæves også som værende vigtig.

Efter det bratte fald i offentlige indtægter i 2001, forventes det fra irsk side at den faldende trend vil fortsætte. For året 2002 gælder det imidlertid at man vil få nogle ekstraordinære indtægter. Udover indtægten engangsindtægt fra centralbanken, vil en forskydning i selskabsbeskatningstidspunktet øge indtægterne med 0,6 pct. af BNP. Derudover bidrager en stigning i momsen på 1 pct. til øgede indtægt er.

På udgiftssiden så man en stor stigning i de offentlige udgifter fra 31,3 pct. i 2000 til 33,4 pct. i 2001. Herefter ventes udgifterne at stige til 34,4 pct. i 2002 for så at stige yderligere med samlet 0,9 pct. i perioden 2002-2004. Stigningen i udgiftsniveauet forklares delvist ved øgede udgifter i forbindelse med den nationale udviklingsplan, der indebærer store investeringsudgifter. Størstedelen af de større offentlige udgifter skal imidlertid forklares ved større sociale udgifter samt udgifter til prioriterede områder som sundhed og uddannelse. På sundhedsområdet øges udgifterne med 16 pct. og indenfor uddannelse og forskning øges udgifterne med 10 pct. i året 2002.

I øjeblikket har Irland den næstlaveste offentlige gæld i pct. af BNP i EU. Den offentlige gæld ventes at falde yderligere fra at udgøre 38,6 pct. af BNP i 2000 til 35,8 pct. af BNP i 2001, for derefter at falde til 34,1 pct. i 2004, hvilket i forhold til forrige års opdatering indebærer en langsommere nedbringelse af den offentlige gæld.

Som det ses af nedenstående tabel forventes det, at man vil forlade de rekordstore vækstrater man har set i Irland i de sidste par år. Vækstraterne vil dog fortsat fremover være høje, hvilket også betyder at usikkerheden omkring skønnene vokser betragteligt i forhold de øvrige stabilitetsprogrammer.

<i>Tabel 8.b. Makroøkonomiske nøgletal for Irland</i>					
Øvrige nøgletal	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst, pct.	11,5	6,8	3,9	5,8	5,3
Beskæftigelsesvækst, pct.	4,9	2,8	1,4	1,6	1,5
Inflation, pct. ²	5,6	4,9	4,2	2,8	2,3
Output gap	6,8	6,1	3,0	2,0	0,9
Konjunkturrenset budgetsaldo (Irl.)	2,8	-0,2	-0,1	-1,0	-0,9
Konjunkturrenset budgetsaldo (Kom)	2,2	-0,7	-0,3	-1,2	-0,9
2)	Ændring i forbrugerprisindekset (CPI).				

Som det fremgår af tabellen vil beskæftigelsesvæksten aftage, hvilket kan tages som et samlet udtryk for at væksten er aftagende og at flaskehalsproblemer kan dukke op. Dette vil ikke fremme de irske bestræbelser på at dæmpe inflationen. Denne inflation skønnes imidlertid at være faldende over prognoseperioden.

Mht. den aldrende befolkning og det heraf afledte pres på udgifterne, henviser det irske stabilitetsprogram til EPCs nyeste rapport på emnet. Denne rapport prognosticerer, at den demografiske udvikling vil medføre en stigning i udgifterne på pensionsområdet fra 4,6 pct. af BNP til 9,0 pct. i 2050. Det irske modspil udgøres af en pensionsfond, der i øjeblikket er på 8 pct. af BNP, og som årligt får tilført 1 pct. af BNP. Denne fond er bundet til 2025, hvorefter der kan trækkes på reserveerne.

Kommissionen vurderer, at usikkerheden omkring det irske stabilitetsprogram er stor – specielt på mellemlang og lang sigt. Det irske stabilitetsprogram inkorporerer store og ikke-specificerede udgifter; dette skal ifølge det irske finansministerium blot tages som udtryk for en forsigtig tilgang, idet der er en større usikkerhed end normalt omkring den økonomiske situation fremover. Samlet set vurderer Kommissionen dog, at de irske skøn er plausible, et også giver sig udtryk i relativt ens konjunkturrensede budgetskøn.

Det beklages fra Kommissionens side, at man ikke har introduceret mekanismer til styring af de offentlige udgifter. Dette blev anbefalet i de generelle økonomisk-politiske retningslinjer for 2001. Herunder beklages det også, at man har fraveget den finanspolitiske strategi, som er blevet fremlagt i tidligere programmer. Her lagde man stor vægt på at bevare overskud på det offentlige budget og herigennem nedbringe renteudgifterne.

Kommissionen understreger, at de store og nødvendige investeringer i infrastruktur, som man har foretaget, ikke kan fortsætte på samme niveau, med mindre man sørger for øgede offentlige indtægter, dvs. større end forudsat i stabilitetsprogrammet.

Kommissionen har analyseret hvordan den aldrende befolkning og den nuværende økonomiske politik vil påvirke den offentlige økonomi på lang sigt. Kommissionen finder, at en fortsættelse af den nuværende politik vil betyde at en opsparing på 1 pct. af BNP ikke er tilstrækkelig. Kommissionen peger på at udfordringen fra det stigende antal betyder at man fremover bør bestræbe sig på at sikre overskud på de offentlige finanser.

Kommissionen påpeger, at mens inflationen målt ved forbrugerprisindekset faldt i løbet af efteråret 2001, så dækker dette fald over et fald i importeret inflation, idet den indenlandsk genererede inflation udviser en voksende trend. I lyset af det allerede inflationære pres undrer timingen af højere indirekte skatter derfor Kommissionen.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Danmark fremlægger sit eget konvergensprogram, der indeholder en vurdering af udviklingen i de offentlige finanser i Danmark.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, traktatens bestemmelser om finanspolitik samt stabilitets- og vækstpakten. Medlemslandene skal på grund af den gensidige påvirkning mellem landenes økonomier betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i ECOFIN-rådet. Eurolandene fremlægger stabilitetsprogrammer og de øvrige lande fremlægger konvergensprogrammer som et led i den multilaterale overvågning og koordination af den økonomiske politik, der gennemføres på fællesskabsplan.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notater om dette års opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer for Tyskland, Frankrig, Italien, Storbritannien, Spanien, Portugal, Grækenland og Irland.

29. januar 2002

F12 SVS

Aktuelt notat vedr. mødet i Folketingets Europaudvalg den 8. februar vedr. ECOFIN-rådsmødet den 12. februar 2002.

**Dagsordenpunkt: Kommissionens rapport over status for overgangen til
eurosedler og euromønter**

Baggrund og indhold

Som følge af den igangværende overgang til eurosedler og euromønter ventes Kommissionen på ECOFIN den 12. februar at rapportere vedr. status for overgangen til eurosedler og euromønter. Det ventes, at Kommissionen vil rapportere at overgangen næsten er tilendebragt i eurolandene, samt at overgangen er forløbet uden problemer og er gået hurtigere end ventet i en række lande.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af rapporten over status for overgangen til eurosedler og euromønter

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er tale om en samlet status over forløbet af introduktionen af eurosedler og euromønter, som ECOFIN har haft ansvar for at forberede. Sagen er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke modtaget notat vedr. Kommissionens rapportering over status for overgangen til eurosedler og euromønter forud for mødet vedr. ECOFIN den 22. januar 2002.

5.2000-221-635Aktuelt notat vedr. ECOFIN-rådsmøde den 12. februar 2002.

Dagsordenspunkt: Moms på e-handel.

Resumé:

Den 13. december 2001 vedtog ECOFIN, at arbejdet med en midlertidig ordning skulle afsluttes således, at den kan vedtages af et enigt ECOFIN i februar 2002. ECOFIN vedtog også, at der skal indføres en endelig ordning senest 3 år efter indførelsen af den midlertidige ordning. Udkast til juridisk udmøntning af den midlertidige ordning vil blive forelagt ECOFIN den 12. februar 2002.

Baggrund

Kommissionen fremsatte den 7. juni 2000 et forslag til ændring af direktiv 77/388/EØF (6. momsdirektiv) om moms på varer og tjenesteydelser og et forslag til ændring af forordning 218/92 om administrativt samarbejde vedrørende direkte skatter i EU, jf. KOM(2000)349.

Ifølge de nuværende momsregler i EU er der ikke moms på leverancer til private forbrugere i EU, hvis leverandøren er etableret i et tredjeland. Hvis levering derimod sker fra en leverandør i et EU-land, pålægges der moms i leverandørens hjemland. Det vil sige, at også leverancer til tredjelands moms. Kommissionen mener, at den forskel, der er på afgiftsområdet, fører til en uholdbar konkurrenceforvridning, der stiller EU-leverandører i en ufordelagtig position i forhold til tredjelands leverandører.

Det tidligere *svenske formandskab* fremlagde en skitse til et kompromisforslag om en forenklet momsordning for tredjelands virksomheders salg af ydelser leveret ad elektronisk vej til private i EU. Forslaget medfører, at momsen af tredjelandsvirksomheders salg til private i EU tilfalder de enkelte forbrugslande med forbrugslandets momssats. Efter forslaget skal momsen af EU-virksomheders salg til private i andre EU-lande dog fortsat tilfalde salgsvirksomhedens hjemland. Tredjelands virksomhederne skal efter eget valg registreres i ét medlemsland (et såkaldt identifikationsland), der overfører momsindbetalinger til de respektive forbrugslande. Efter forslaget skal der være en såkaldt 'portal' (d.v.s. elektroniske momskontorer) i alle 15 medlemslande.

Et medlemsland har foreslået en ordning, hvorefter elektroniske tredjemænd, f.eks. kreditkortselskaber og banker, automatisk opkræver og fordeler momsen til forbrugslandene. Efter forslaget skal EU-virksomheder og 3.landsvirksomheder behandles ens. Det betyder, at salg fra såvel EU-virksomheder som salg fra tredjelandsvirksomheder skal beskattes i de respektive forbrugslande.

Under det afgæede *belgiske formandskab* blev moms på e-handel behandlet på et møde i ECOFIN den 13. december 2001. Ifølge *rådskonklusionerne* fra dette møde skal en *endelig momsordning* for e-handelstjenesteydelser til private være baseret på principper om ikke-diskrimination og beskatning i forbrugslandet.

Rådskonklusionerne bestemmer også, at der skal indføres en *overgangsordning* af en varighed af 3 år, og at den skal være baseret på det tidligere svenske formandskabs kompromisforslag, jf. ovenfor.

Oplæg fra Rådets Fiskalgruppe (moms) til ECOFIN den 12. februar 2002.

På ECOFIN den 12. februar 2002 skal behandles det spanske formandskabs og fiskalgruppens oplæg til, hvordan ECOFIN's beslutning om en 3-årig overgangsordning kan udmøntes juridisk. Oplægget består af et udkast til direktivforslag, som indholdsmæssigt i det store og hele svarer til det svenske formandskabs kompromisforslag som beskrevet under punkt 2 ovenfor.

Efter oplægget skal overgangsordningen være gennemført i national lovgivning senest med virkning fra den 1. juli 2003.

Med hensyn til overgangen fra den midlertidige til den endelige ordning indeholder udkastet til direktivforslag en bestemmelse om, at ECOFIN på grundlag af en rapport og et forslag fra Kommissionen skal tage bestemmelserne i direktivet op til revision inden den 30. juni 2006. Efter bestemmelsen skal ECOFIN i den forbindelse *enten* vedtage foranstaltninger om en hensigtsmæssig elektronisk mekanisme med henblik på pålæggelse, angivelse, opkrævning og fordeling af afgiftsprovenu ved elektronisk leverede tjenesteydelser på et ikke-diskriminerende grundlag med beskatning i forbrugslandet *eller* forlænge overgangsperioden, hvis det skønnes nødvendigt af praktiske årsager.

Oplægget fra fiskalgruppen indeholder også et udkast til forslag til en *forordning*. Forslaget herom skal sikre, at også leverandører af ydelser, der leveres ad elektronisk vej, kan få bekræftet gyldigheden af kunders momsnumre hos

medlemslandenes afgiftsmyndigheder. De nuværende regler giver ikke mulighed herfor. Forslaget skal ses som en handelsfremmende foranstaltning.

Gældende dansk ret

I den nuværende danske momslov er der ikke særlige bestemmelser om ydelser, der leveres ad elektronisk vej.

Høring

Kommissionens forslag har været i høring hos de berørte erhvervsorganisationer m.v. Det nævnes generelt i de indkomne høringssvar, at det hilses velkommen, at der er blevet taget initiativ til at tilpasse momssystemet til levering af digitale tjenesteydelser. Generelt nævnes det også, at det støttes, at der ikke længere skal pålægges moms, når EU-virksomheder sælger ydelserne til aftagere uden for EU. I høringssvarene anbefales det generelt, at der bør arbejdes for at sikre lige konkurrence mellem virksomheder både uden for og inden for EU, der leverer til private borgere i EU.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslagets vedtagelse vil medføre, at det skal gennemføres i dansk ret. Konkret vil der skulle ske ændring af momsloven. Det er ikke muligt at skønne over forslagenes nærmere provenumæssige konsekvenser for Danmark.

Omfanget af ydelser, der leveres elektronisk til danske forbrugere, er endnu ikke stort. Det vil sige, at der ikke kan siges at være nævneværdige fiskale konsekvenser af forslaget på kort sigt. På længere sigt vil forbrugernes adfærdsmønstre ændre sig. Dels vil de købe flere digitale ydelser, dels vil de i stigende omfang købe dem i lande, hvor momsen er lavere end i Danmark. I de tilfælde, hvor et produkt består af både en fysisk og digital del, f.eks. en CD, vil afgiftsforskelle ligeledes give et incitament til at købe den digitale del af produktet, hvor afgiften er lavest. Forslaget kan således have fiskale konsekvenser på længere sigt.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen nævner, at der er behov for EU-lovgivning på dette område, fordi der er alvorlige problemer med at anvende momsen korrekt for transaktioner, der digitalt transmitteres via elektroniske net. Det skyldes, at de nuværende regler blev til i en tid, da denne type transaktioner ikke var forudset. Der henvises i øvrigt til punkt 1.

Tidligere forelæggelser

Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, jf. grundnotat af 5. juli 2000, aktuelle notater af henholdsvis 29. september 2000, 22. november 2000, 21. maj 2001 og 5. december 2001.

28. januar 2002

F7 JBV

Aktuelt notat vedr. ECOFIN den 12. Februar 2002

Dagsordenspunkt: EU's egne indtægter

Baggrund og indhold

Rådets beslutning om egne indtægter truffet i Rådet i september 2000 skulle træde i kraft 1. januar 2002. Beslutningen om egne indtægter skulle imidlertid forinden ratificeres i alle medlemsstater. Kun 6 lande, heriblandt Danmark, havde ratificeret Rådets afgørelse da budgettet for 2002 skulle vedtages. Kommissionen måtte derfor i december 2001 fremsætte en ændringsskrivelse (3/01) til budgettet for 2002 som betød, at den eksisterende rådsafgørelse anvendes (94/728/EC, Euratom), indtil alle medlemsstater har ratificeret den nye.

Den nye beslutning om egne indtægter vil dog have virkning pr. 1. januar 2002. Dvs. at når beslutningen er ratificeret i alle medlemsstater, vil Kommissionen korrigere medlemsstaternes bidrag til finansieringen af EU's budget med tilbagevirkende kraft.

Punktet er på ECOFIN's dagsorden for at følge op på de resterende landes ratifikation. På ECOFIN den 13. december 2001 og den 22. januar 2002 var sagen ligeledes på dagsordenen.

Det har i forbindelse med ændringsskrivelsen i december 2001 uformelt været rejst spørgsmål om rentekompensation som følge af forskydning i betalinger. Dette blev ikke rejst på ECOFIN-mødet den 22. januar 2002 og forventes på den baggrund ikke rejst.

Statsfinansielle konsekvenser

Drøftelsen på ECOFIN har umiddelbart ingen statsfinansielle konsekvenser.

Der sker en forskydning af betalinger for de enkelte medlemsstaterne. For Danmarks vedkommende vil bidragsandelen være ca. 2,0 pct. frem for ca. 2,1 pct. frem til ikrafttrædelse af Rådets afgørelse. Det danske bidrag vil være ca. 50 mill.kr. lavere pr. måned frem til ratifikation. I afgørelsen fastslås, at den får *virkning* fra 1. januar 2002, hvilket betyder, at de ændrede betalinger i månederne frem til alle medlemsstaternes tiltrædelse af afgørelsen skal kompenseres efterfølgende. Danmark opnår en vis rentefordel ved den manglende ratifikation, idet der ikke forventes at blive stillet krav om renteudligning.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Sagen vedrører finansiering af EU's politikker, hvilket derfor bør gennemføres på fællesskabsniveau.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev sidst forelagt Folketingets Europaudvalg forud for Rådets møde den 22. januar 2002.

